

THE CHANGING ROLE OF CUSTOMS: EVOLUTION OR REVOLUTION?

David Widdowson

The role of Customs

The responsibilities of customs administrations vary from country to country, and are often the subject of regular review and modification to ensure their ongoing relevance in a constantly changing world. Traditionally, however, Customs has been responsible for implementing a wide range of government policies, spanning areas as diverse as revenue collection, trade compliance and facilitation, interdiction of prohibited substances, protection of cultural heritage and enforcement of intellectual property laws.

This breadth of responsibility reflects the fact that customs authorities have long been entrusted with administering matters for which other government ministries and agencies have policy responsibility, such as health, agriculture, environment, trade statistics and in some cases, immigration. This is generally achieved through the implementation of a diverse range of service level agreements, with Customs having regulatory responsibility at the point of importation and exportation. Such border management responsibilities stem from the more traditional customs role of collecting duties on internationally traded commodities, a common extension of which is the collection other forms of tax, such as Value Added Tax (VAT) and excise duties.

In many developing and least developed countries, import duties and related taxes represent a significant proportion of the national revenue. Because of this, the main focus for their customs authority is, understandably, revenue collection. In developed countries, on the other hand, with relatively little reliance on imports as a source of government revenue, there is an increasing focus on border protection, with particular emphasis on the enforcement of import and export prohibitions and restrictions, including those arising from Free Trade Agreements.

A general indication of a government's view of the role of their customs authority can often be gleaned from the manner in which administrative responsibilities are structured. For example, where revenue collection is the main focus, the customs administration generally forms part of the Treasury or Finance portfolio. Similarly, those administrations that are primarily seen to play a border protection role are likely to be aligned with other agencies that have a border management focus.

Consequently, while the traditional role of Customs is multifarious, the trend in recent times has been to assign regulatory responsibilities in a way which reflects government priorities, rather than tradition. While this is simply reflective of good governance, it brings with it a challenge to regulatory convention.

ЗМІНА РОЛІ МИТНИЦІ: ЕВОЛЮЦІЯ ЧИ РЕВОЛЮЦІЯ?

Девід Віддоусон

Роль митного управління

Обов'язки митних служб в кожній країні різняться і часто бувають предметом регулярних перевірок та змін для забезпечення їх актуальності у світі, що постійно змінюється. Однак, за традицією митниці несли відповідальність за реалізацію широкого спектра урядової політики, що охоплює такі різноманітні сфери як збір доходів, еластичність торгівлі та її спрощення, недопущення ввезення заборонених речовин, охорону культурної спадщини та дотримання законодавства про інтелектуальну власність.

Таке широке коло обов'язків говорить про те, що митним органам вже давно було доручено управління питаннями, відповідальність за які несуть інші державні міністерства та відомства; це стосується охорони здоров'я, сільського господарства, охорони навколишнього середовища, статистики торгівлі і, в деяких випадках, імміграції. Таке управління зазвичай досягається шляхом виконання різноманітних угод щодо рівня обслуговування, враховуючи функції митниці щодо регулювання експорту та імпорту. Такі обов'язки управління кордонами походять від більш традиційної ролі митниці: оподаткування товарів міжнародної торгівлі, а в більш широкому розумінні – стягуванні різних форм податків, таких як податок на додану вартість (ПДВ) і акцизний збір.

У багатьох розвинутих та не дуже країнах імпорتنі мита та пов'язані з ними податки становлять значну частину національного доходу. З цієї причини основним осередком діяльності таких митних органів є збір доходів. З іншого боку, у розвинених країнах, де рівень залежності державних доходів від імпорту невеликий, більша увага приділяється охороні кордону та в певній мірі дотриманню виконання імпорتنих та експортних заборон і обмежень, у тому числі тих, що є наслідками Угод про вільну торгівлю.

Загалом, точка зору уряду щодо ролі їхніх митних органів часто витікає з того, яким чином структуровані адміністративні обов'язки. Наприклад, в країнах, де основна увага приділяється збору доходів, митні служби зазвичай є частиною Казначейства або Міністерства фінансів. Так само ті митні служби, де велику роль відіграє захист кордону, здебільшого, будуть поєднані з іншими установами, які спрямовані на захист кордону.

Отже, коли за традиціями роль митниць є різною, в останні часи існує тенденція виконувати регулюючі функції так, щоб вони відображали державні пріоритети, а не традиції. Проте це є не лише наслідком ефективного управління, а також викликом нормативній конвенції.

Indeed, it is becoming increasingly evident that no two customs administrations necessarily look alike. What may be core business to one may fall outside the sphere of responsibility of another, and this is simply a reflection of differing government priorities, the way in which a particular country manages the business of government and the manner in which the associated administrative arrangements are established. In this regard, even some of the more traditionally core customs activities are occasionally the primary domain of another government agency. For example, in Hong Kong, due to its free port status, tariff classification and valuation are more relevant to the Census and Statistics Department than to the Customs and Excise Department.

Consequently, if several people were asked to describe the role of Customs, the result is likely to be reminiscent of the six blind men who formed completely different perceptions of what an elephant might look like, having touched different parts of the animal such as the tusk, trunk and tail.²

Changing expectations

For several decades now, there has been mounting pressure from the international trading community to minimise government intervention in commercial transactions, and a growing expectation for customs authorities worldwide to place an increasing emphasis on the facilitation of trade.

This is in no small part due to the changing environment in which customs authorities operate. For example, the emergence of wide-bodied aircraft, shipping containers, e-commerce and the increasing complexities of international trade agreements have all impacted on the way in which regulatory authorities have fulfilled their responsibilities, and customs administrations world-wide have seen a dramatic increase in workload across all areas of activity, fuelled by the advent of the global marketplace and the technological advances that have revolutionised trade and transport.

For centuries, the customs role has been one of 'gatekeeper', with customs authorities representing a barrier through which international trade must pass, in an effort to protect the interests of the nation. The essence of this role is reflected in the traditional customs symbol, the portcullis, which is a symbolic representation of a nation's ports.³ Such a role is often manifested by regulatory intervention in commercial transactions simply for the sake of intervention. Customs has the authority to do so, and no one is keen to question that authority. In this day and age, however, social expectations no longer accept the concept of intervention for intervention's sake. Rather, the current catch-phrase is 'intervention by exception', that is, intervention when there is a legitimate need to do so; intervention based on identified risk.

The changing expectations of the international trading community are based on the commercial realities of its own operating environment. It is looking for the

Дійсно, стає очевидним, що дві митні служби не мають бути схожими одна на одну. Те, що є основним завданням однієї з них, може виходити за межі відповідальності іншої, таким чином це лише є відображенням різних державних пріоритетів, шляхів управління урядовими завданнями і засобами визначення адміністративних механізмів. Таким чином, навіть деякі найбільш традиційні види митної діяльності іноді стають основними функціями інших державних органів. Наприклад, в Гонконзі, у зв'язку з його статусом «порто-франко», функції, пов'язані зі ставками тарифів та їх класифікацією, більшою мірою покладаються на Департамент перепису і статистики, ніж на митні органи та Департамент акцизного збору.

Отже, якщо б декільком людям запропонували описати роль митниці, результат, ймовірно, нагадував би шістьох сліпців з абсолютно протилежними уявленнями про те, як виглядає «слон», бо кожен з них тримав би різні його частини: бивень, тулуб та хвіст.²

Зміна очікувань

Протягом останніх декількох десятиліть відбувалося зростання тиску зі сторони міжнародного торгового співтовариства, що мало на меті мінімізувати втручання державних органів у комерційні операції, а також збільшити очікування митних органів всього світу щодо привернення уваги до спрощення торгівлі.

Таке трапляється в значною мірою через зміну умов, в яких працюють митні органи. Наприклад, поява широкофюзеляжних літаків, морських контейнерів, електронної комерції та зростання складності міжнародної торгівлі. Все це вплинуло на те, як регулюючі органи виконують свої обов'язки, а в митних службах у всьому світі спостерігалось різке збільшення обсягів роботи в усіх сферах діяльності, яке було спровоковане появою на світовому ринку технологічних досягнень, що зробили революцію в торгівлі та на транспорті.

Протягом багатьох століть роль митниці проявлялася в тому, щоб бути «воротарем», разом із митними органами, які представляють бар'єр, через який з метою захисту інтересів нації повинна проходити міжнародна торгівля. Суть цієї ролі відбивається в традиційному митному символі, «опускних ґратах», які є символічним уявленням портів країни.³ Така роль часто проявляється у втручанні регулюючих органів в комерційні операції просто заради втручання. Митниця має таке право, і ніхто не ставитиме щодо цього жодних питань. Проте в наш вік плани суспільства більше не приймають концепцію «втручання заради втручання». Швидше, це "втручання як виняток", тобто, втручання, коли існує обґрунтована необхідність зробити так, інтервенція на основі виявлених ризиків.

Мінливі очікування міжнародного торгового співтовариства засновані на комерційних реаліях середовища, в якому воно функціонує. Співтовариство

simplest, quickest, cheapest and most reliable way of getting goods into and out of the country. It seeks certainty, clarity, flexibility and timeliness in its dealings with government. Driven by commercial imperatives, it is also looking for the most cost-effective ways of doing business.

Trade facilitation

The trade facilitation agenda is gaining increasing momentum as the Doha Ministerial Declaration and subsequent decisions of the General Council of the WTO have sought to intensify international commitment to further expedite the movement, release and clearance of internationally traded goods, including goods in transit. The success of the agenda is heavily reliant on the ability of Customs to raise the portcullis in an effort to achieve an effective balance between trade facilitation and regulatory intervention.

Achieving such a balance can provide significant flow-on benefits for national economies, and the issue of trade facilitation has consequently been added to the WTO agenda, with many countries now re-assessing their legislative and administrative approach to the regulation of international trade. Specifically, the Singapore Ministerial Declaration directed the Council for Trade in Goods to 'undertake exploratory and analytical work, drawing on the work of other relevant international organizations, on the simplification of trade procedures in order to assess the scope for WTO rules in this area.'⁴

Following extensive consultation with commerce and industry, the WTO identified the following broad areas of concern at the international level:⁵

- excessive government documentation requirements
- lack of automation and insignificant use of information-technology
- lack of transparency; unclear and unspecified import and export requirements
- inadequate customs procedures; particularly audit-based controls and risk-assessment techniques
- lack of co-operation and modernisation amongst customs and other government agencies, which impedes efforts to deal effectively with increased trade flows.

The concerns identified by the WTO serve to highlight a number of potential weaknesses in the way in which governments, and more specifically customs administrations, approach the task of monitoring and regulating international trade. According to the WTO, the costs of import tariffs are often exceeded by the losses incurred by the international trading community as a result of slow clearance procedures, opaque and unnecessary documentary requirements and lack of automated procedural requirements.⁶

Recognising that the policies and procedures of a number of agencies impact on the processing and clearance of international cargo, the WTO has actively

шукає найпростіший, найшвидший, найдешевший і найнадійніший спосіб доставки товарів в країну та з країни. Воно прагне визначеності, ясності, гнучкості і оперативності у відносинах з урядом. Кероване комерційними розпорядженнями, Співтовариство також шукає найбільш рентабельні способи ведення бізнесу.

Сприяння торгівлі

Порядок денний щодо спрощення процедур торгівлі набуває все більшого обороту, оскільки в Дохійській декларації міністрів і подальших рішеннях Генеральної ради СОТ прагнули посилити міжнародні зобов'язання щодо прискорення товарообігу, випуску та митного очищення товарів, включаючи транзитні вантажі. Успіх такого порядку денного в значній мірі залежить від здатності митниці підняти «опускні ґрати» задля досягнення ефективного балансу між сприянням торгівлі і регулятивним втручанням.

Досягнення такого балансу може забезпечити значний потік прибутку до національної економіки, отже, і питання спрощення процедур торгівлі було включено до порядку денного СОТ. Нині багато країн переосмислюють їх законодавчий та адміністративний підхід до регулювання міжнародної торгівлі. Зокрема, Сінгапурська декларація міністрів доручила Раді з торгівлі товарами «провести дослідницьку та аналітичну роботу, спираючись на роботу інших відповідних міжнародних організацій щодо спрощення торговельних процедур в цілях оцінки масштабу правил СОТ в цій галузі».⁴

Спираючись на дослідження торгівлі та промисловості, СОТ було визначено такі загальні проблемні області на міжнародному рівні:

- Надмірні державні документаційні вимоги .
- Відсутність автоматизації та незначне використання інформаційних технологій.
- Відсутність «прозорості»; неясні та неспеціалізовані імпорتنі і експортні вимоги.
- Недоцільні митні процедури; особливо контроль на основі аудиту та методи оцінки ризиків.
- Відсутність співробітництва та вдосконалення серед митних та інших державних органів, що перешкоджає зусиллям з обробки зростаючої кількості торговельних потоків

Проблеми, виявлені в СОТ, допомагають виділити ряд потенційних недоліків у шляхах розв'язання урядом, а точніше митними органами, завдань з моніторингу та регулювання міжнародної торгівлі. За даними СОТ, вартість імпорتنих тарифів часто перевищує збитки міжнародного торгового співтовариства, що є результатом повільних процедур оформлення, зайвих документальних вимог і відсутності автоматизованих методичних вимог.⁶

Визнаючи, що політика і процедури ряду установ вплинули на обробку та оформлення міжнародних вантажів, СОТ активно заохочує

encouraged agencies other than Customs to participate in the negotiations on trade facilitation, in order to ensure a meaningful outcome. The WTO Trade Facilitation Negotiations Support Guide highlights the need for appropriate coordination among the relevant agencies in the context of the negotiations:

In many countries, multiple government agencies have an interest in the movement of goods, including agencies responsible for health and safety, food inspection, import licensing, tax collection, quality inspection and enforcement. In the absence of an effective coordination mechanism, the negotiators must attempt to interface with each of the agencies individually. The time spent on such a task would impact significantly on their ability to participate effectively in negotiations.⁷

Further, Annex D of The WTO 'July Package' – the decision adopted by the WTO General Council on 1 August 2004, which addresses the modalities for progressing the negotiations on trade facilitation – identifies the need for 'effective cooperation between customs or any other appropriate authorities on trade facilitation and customs compliance issues'.⁸

Customs blueprint

In recent years these issues have been high on the agenda of the World Customs Organization, which has developed the revised International Convention on the Simplification and Harmonization of Customs Procedures – the Revised Kyoto Convention – in an effort to promote the achievement of a highly facilitative international travel and trading environment while maintaining appropriate levels of regulatory control. The Revised Kyoto Convention entered into force on 3 February 2006, and as at 10 January 2007, fifty two economies were contracting parties to the Convention.⁹

According to the WCO, the Convention represents the international blueprint for prudent, innovative customs management, and is designed to maintain the relevance of customs procedures at a time when technological developments are revolutionising the world of international trade and travel.¹⁰ Essentially, the Convention is intended to promote the achievement of a highly facilitative international travel and trading environment while maintaining appropriate levels of regulatory control across all member administrations. It is designed to provide the underlying conditions and instruments to help contracting parties to achieve a modern customs administration and to make a major contribution to the facilitation of international trade by:

- eliminating divergence between the customs procedures and practices of contracting parties that can hamper international trade and other international exchanges

установи, не тільки митниць, для участі в переговорах щодо спрощення процедур торгівлі, для того щоб досягти вагомих результатів. Переговори СОТ щодо спрощення підкреслюють необхідність належної координації між відповідними установами в контексті переговорів:

У багатьох країнах кілька урядових установ мають зацікавленість у переміщенні товарів, у тому числі установ, що відповідають за здоров'я та безпеку, продовольчу інспекцію, ліцензування імпорту, збору податків, контролю забезпечення якості. За відсутності ефективного механізму координації учасники переговорів повинні спробувати взаємодіяти з кожним із агентств окремо. Час, витрачений на виконання такого завдання, може істотно вплинути на їх здатність ефективно брати участь в переговорах.⁷

Крім того, додаток Д до "Липневого пакету" – рішення, прийнятого Генеральною радою СОТ 1 серпня 2004, в якому розглядаються умови успішності переговорів щодо спрощення процедур торгівлі – вказує на необхідність «ефективної співпраці між митними або будь-якими іншими представництвами по спрощенню процедур торгівлі та питань дотримання митних правил».⁸

Митний план

В останні роки ці питання були на порядку денному Всесвітньої митної організації, яка розробила зміни до Міжнародної конвенції про спрощення та гармонізацію митних процедур - переглянутої Кіотської конвенції – з метою підвищення досягнень зі спрощення міжнародного туризму та торговельного середовища при збереженні належного рівня регулюючого контролю. Кіотська конвенція набула чинності 3 лютого 2006 року, і станом на 10 січня 2007 року п'ятдесят дві країни були договірними сторонами Конвенції.⁹

Згідно СОТ, Конвенція є міжнародним планом для розумного, інноваційного управління митною справою і призначена для підтримки актуальності митних процедур в умовах, коли технічний прогрес здійснив революцію в світі міжнародної торгівлі та туризму.¹⁰ По суті, Конвенція призначена для підвищення досягнень щодо спрощення міжнародного туризму та торговельного середовища, зберігаючи відповідний рівень регулюючого контролю в усіх країнах-учасницях. Вона призначена для забезпечення основоположних умов та інструментів, що допоможуть договірним сторонам досягнути сучасного управління митницями та внести істотний вклад в полегшення міжнародної торгівлі шляхом:

- усунення розбіжностей між митними процедурами і практикою договірних сторін, які можуть перешкоджати розвитку міжнародної торгівлі та іншим міжнародним обмінам

- meeting the needs of both international trade and customs authorities for facilitation, simplification and harmonisation of customs procedures and practices
- ensuring appropriate standards of customs control
- enabling customs authorities to respond to major changes in business and administrative methods and techniques
- ensuring that the core principles for simplification and harmonisation are made obligatory on contracting parties
- providing customs authorities with efficient procedures, supported by appropriate and effective control methods.¹¹

The Revised Kyoto Convention incorporates important concepts of contemporary compliance management. These include the application of new technology, the implementation of new philosophies on customs control and the willingness of private sector partners to engage with customs authorities in mutually beneficial alliances. Central to the new governing principles of the Revised Kyoto Convention is a required commitment by customs administrations to provide transparency and predictability for all those involved in aspects of international trade. In addition, administrations are required to:

- commit to adopt the use of risk management techniques
- co-operate with other relevant authorities and trade communities
- maximise the use of information technology
- implement appropriate international standards.

The Convention also recognises the emerging whole-of-government approach to border management and the need for other areas of government to become actively involved in the global trade facilitation agenda. It requires that the conditions to be fulfilled and customs formalities to be accomplished for procedures and practices in its General and Specific Annexes 'shall be specified in national legislation and shall be as simple as possible'.¹²

In this context, the Convention defines 'national legislation' to mean 'laws, regulations and other measures imposed by a competent authority of a Contracting Party and applicable throughout the territory of the Contracting Party concerned, or treaties in force by which that Party is bound'.¹³

It is evident that this definition is not restricted to legislation administered by the economy's customs authority.¹⁴

The WCO was also an early proponent of the need for customs authorities to reconsider their traditional approach to international trade control, and to abandon the 'gatekeeper' mentality that has traditionally dominated their thinking.

In relation to the concept of customs control, the WCO states:

- задоволення потреб міжнародних торговельних і митних органів для сприяння, спрощення та гармонізації митних процедур та норм
- забезпечення відповідних стандартів митного контролю
- дозволу митним органам реагувати на великі зміни в бізнесі та адміністративні методи та прийоми
- забезпечення обов'язковості основних принципів спрощення та гармонізації для договірних сторін
- забезпечення митних органів ефективними процедурами, які б підтримувалися належними та ефективними методами управління.¹¹

Переглянута Кіотська конвенція об'єднує важливі поняття сучасного поступливого управління. До них відносяться застосування нової технології, впровадження нових підходів до митного контролю та готовність партнерів приватного сектора взаємодіяти з митними органами у об'єднаннях, вигідних обох сторонам. Центральне місце в нових керуючих принципах переглянутої Кіотської конвенції посідає зобов'язання митних адміністрацій забезпечити прозорість і передбачуваність для всіх тих, хто бере участь в аспектах міжнародної торгівлі. Крім того, адміністрації зобов'язані:

- здійснювати ухвалення користування методами управління ризиками
- співпрацювати з іншими відповідними органами і торговельними товариствами
- максимізувати використання інформаційних технологій
- впроваджувати відповідні міжнародні стандарти.

Конвенція також визнає новітній загальнодержавний урядовий підхід до управління кордонами та необхідність інших районів управління взяти активну участь в порядку денному щодо глобального спрощення процедур торгівлі. Вона вимагає у Загальних та спеціальних додатках, щоб умови, які мають задовольнятися, та митні формальності, що мають виконуватися для процедур та норм, "повинні бути вказані в національному законодавстві і повинні бути якомога простішими".¹²

В цьому контексті, Конвенція визначає поняття «національне законодавство» як «законодавство, постанови та інші заходи, що введені компетентним органом однієї з договірних сторін і застосовуються на всій території договірної сторони, або договори, згідно яких ця сторона зобов'язана».¹³

Очевидно, що це визначення не обмежується законодавством у віданні митного органу економіки.¹⁴

ВМО також була однією з перших прихильників необхідності для митних органів переглянути свій традиційний підхід до контролю міжнародної торгівлі, і відмовитися від менталітету «воротаря», який традиційно домінував у їх мисленні.

У зв'язку з концепцією митного контролю, положення COT такі:

- The principle of Customs control is the proper application of Customs laws and compliance with other legal and regulatory requirements, with maximum facilitation of international trade and travel.

- Customs controls should therefore be kept to the minimum necessary to meet the main objectives and should be carried out on a selective basis using risk management techniques to the greatest extent possible.

- Application of the principle of Customs controls will allow Customs administrations to:

- focus on high-risk areas and therefore ensure more effective use of available resources,
- increase ability to detect offences and non-compliant traders and travellers,
- offer compliant traders and travellers greater facilitation
- expedite trade and travel.

It is considered that the WTO trade facilitation agenda and the Standards of the Revised Kyoto Convention are fully compatible. As stated by the WCO:

- All the legal provisions and the principles in the WCO instruments are compatible with, and complementary to, the three GATT Articles referred to in the context of trade facilitation in the Doha Ministerial Declaration. There is a clear recognition that Customs procedures and their implementation exert a great impact on world trade and the international movement of goods across borders.

- The GATT Articles set out the high principles for formalities and procedures for movement of goods, transit of goods and publication and administration of trade regulations. On the other hand, the instruments of the WCO - including the Kyoto Convention through its legal provisions and implementation guidelines - provide the basis and practical guidance and information for the implementation of these high principles.

For this reason, a key initiative of many international organisations in their efforts to progress the trade facilitation agenda has been to promote full compliance with and accession to the Revised Kyoto Convention.

Conclusions

The role of Customs has changed significantly as a result of evolutionary factors. The resultant shift in government policies and the way in which those policies are administered have brought us to a point where it is no longer possible to clearly define the role of 'Customs'. While the responsibilities of border management continue to be carried out, the nature and mix of relevant government agencies is changing.

Consequently, what may represent core business for one administration may fall outside the sphere of

- Принципом митного контролю є належне застосування митного законодавства та дотримання інших правових та нормативних вимог, з максимальним спрощення процедур міжнародної торгівлі та туризму.

- Митний контроль, таким чином, повинен бути зведений до мінімуму, необхідного для задоволення основних цілей, і повинен проводитися на вибірковій основі з використанням методів управління ризиками наскільки це можливо.

- Застосування принципу митного контролю дозволить митним адміністраціям:

- зосередити увагу на областях високого ризику а, отже, і забезпечити більш ефективне використання наявних ресурсів,
- збільшити здатність виявляти правопорушення і недобросовісних продавців та туристів,
- запропонувати добросовісним продавцям та туристам більші спрощення
- прискорити торгівлю та перевезення.

Вважається, що порядок денний по спрощенню процедур торгівлі СОТ і стандарти переглянутої Кіотської конвенції є повністю сумісними. Як заявила ВМО:

- Усі правові норми і принципи, в документах ВМО доповнюють та є сумісними з трьома статтями ГАТТ, згаданими в контексті спрощення процедур торгівлі в Дохійській декларації міністрів. Існує чітке розуміння, що митні процедури та їх реалізація дуже впливають на світову торгівлю і міжнародний рух товарів через кордони.

- Статті ГАТТ встановлюють високі принципи формальностей і процедур для руху та транзиту товарів, а також публікацій та застосування торговельних правил. З іншого боку, апарат ВМО - в тому числі Кіотської конвенції завдяки її правовим положенням і рекомендаціям по впровадженню - забезпечує основу і практичні рекомендації та інформацію для Реалізація цих високих принципів.

З цієї причини, одна з ключових ініціатив багатьох міжнародних організацій в їх зусиллях на шляху прогресу порядку денного щодо спрощення процедур торгівлі в тому, щоб заохочувати повне дотримання і приєднання до переглянутої Кіотської конвенції.

Висновки

Роль митниці значно змінилася в результаті еволюційних чинників. Отриманий зсув у державній політиці і те, яким чином ця політика провадиться, привели нас до точки, коли вже не можна чітко визначити роль «митниці». Тоді як обов'язки управління кордонами продовжують здійснюватися, сутність і поєднання відповідних державних органів змінюється.

Отже, те, що є основним завданням однієї служби, може виходити за межі відповідальності

responsibility of another. Indeed, while the tusk, trunk and tail of customs regulation remain, the organism known as 'Customs' appears destined for extinction. The World Trade Organization, World Customs Organization and other international bodies are responding through the development of global standards that recognise the changing nature of border management.

Endnotes

- 1 Public Safety Canada's website is <http://www.publicsafety.gc.ca>.
- 2 'The Blind Men and the Elephant' is a poem by the American poet, John Godfrey Saxe (1816-87). It is based on an old Indian fable.
- 3 *The portcullis*, Factsheet No. 12, Public Information Office, House of Commons, London.
- 4 Paragraph 21 of the Singapore Ministerial Declaration, adopted on 13 December 1996.
- 5 Statement by the Chairman of the Council for Trade in Goods on 18 March 1998, summarising the outcome of the WTO Trade Facilitation Symposium held in Geneva, 9-10 March 1998.
- 6 World Trade Organization 2002, *Trade facilitation: overview of trade facilitation work*, World Trade Organization, www.wto.org/english/tratop_e/tradfa_e/tradfac2_e.htm.
- 7 WTO Document TN/TF/W/51, WTO Trade Facilitation
- 8 Annex D, paragraph 1 of the 'July Package' – the Decision Adopted by the WTO General Council on 1 August 2004.
- 9 The number of contracting parties is regularly updated on the WCO website, <http://www.wcoomd.org>.
- 10 World Customs Organization 2002, *Kyoto 2000: The International Convention on the Simplification and Harmonization of Customs procedures (Revised)*, World Customs Organization, Brussels.
- 11 World Customs Organization 1999, *International Convention on the Harmonization and Simplification of Customs Procedures (as amended)*, General Annex, Brussels, known as the Revised Kyoto Convention.
- 12 Revised Kyoto Convention, Standard 1.2.
- 13 Revised Kyoto Convention, Article 1.
- 14 Revised Kyoto Convention, Ch. 6, p. 9.

іншої. Дійсно, в той час як «бивень, тулуб і хвіст» митного регулювання залишаються, організму, відомому як «митниця», вготована смерть. Світова організація торгівлі, Всесвітня митна організація та інші міжнародні органи несуть відповідальність за розробку світових стандартів, що враховуватимуть мінливий характер управління кордонами.

Примітки

- 1 Міністерство громадської безпеки Канади (інтернет ресурс) <http://www.publicsafety.gc.ca>.
- 2 Вірш «Сліпі та слон» американського поета Джона Годфрі Сакса (1816-87), заснований на старій індійській байці.
- 3 «Опускні грати». Інформаційний бюлетень № 12, Громадська інформація, Палата громад, Лондон.
- 4 Пункт 21 Сінгапурської декларації міністрів, прийнята 13 грудня 1996 року.
- 5 Заява Голови Ради з торгівлі товарів 18 березня 1998 року, коротко викладені підсумки торгівлі СОТ Симпозіум зі сприяння, що відбувся в Женеві, 9-10 березня 1998 року.
- 6 Світова організація торгівлі 2002, *Спрощення процедур торгівлі: огляд робіт зі сприяння торгівлі*, СОТ, www.wto.org/english/tratop_e/tradfa_e/tradfac2_e.htm.
- 7 СОТ документи TN / TF / W / 51, щодо спрощення процедур торгівлі
- 8 Додаток Д, пункт 1, «Липневий пакет» - рішення, прийняте Генеральною радою СОТ 1 серпня 2004.
- 9 Число договірних сторін регулярно оновлюється на сайті СОТ, <http://www.wcoomd.org>.
- 10 Всесвітня митна організація 2002, *Киото 2000: Міжнародна конвенція про спрощення і гармонізацію митних процедур (переглянута)*, ВМО, Брюссель.
- 11 Всесвітня митна організація 1999, *Міжнародна конвенція про узгодження і спрощення митних процедур (з поправками)*, Загальний додаток, Брюссель, відомий як переглянута Кіотська конвенція.
- 12 Переглянута Кіотська конвенція, стандарт 1.2.
- 13 Переглянута Кіотська конвенція, стаття 1.
- 14 Переглянутої Кіотська конвенція, гл. 6, стр. 9.